

bestaaer af flere Dommere. Jeg maa dernæst henlede Opmærksomheden paa, hvad der ogsaa er udtalt af Mindretallet i Colonialraadet, at dette Forslag strider imod et i den danske Retsforfatning etableret Grundprincip, som ogsaa findes udtalt i Forordningen af 31te Marts 1755, der netop siger, at Colonierne i den Henseende skulle behandles paa samme Maade som det egentlige Danmark. Da der ifjor var Tale om at udsøndre Coloniernes indre Anliggender fra Kongerigets særlige Anliggender, gjorde man netop gjældende, at man skulde see at vedligeholde den Retsudvikling, der var i Danmark, ogsaa i Colonierne, og at man ikke skulde overrive den historiske Traad; men det forekommer mig, at man nu er ifærd med at handle mod det Princip, der dengang blev gjort gjældende.

Alberti: Jeg for mit Vedkommende finder det afgjørende Hensyn i denne Sag deri, at Lovudkastet er vedtaget af Colonialraadet og ligeledes anbefalet af andre vestindiske Autoriteter. I andre lignende Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Lovforanstaltninger for Bilandene eller Colonierne, pleier det ærede Thing i en meget væsentlig Grad at lade sig paavirke af de stedlige Autoriteters Udtalelser, navnlig forsaavidt de komme fra Bilandenes eller Coloniernes Repræsentationer. Naar der her foreligger en Sag fra Færøerne, saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Færøerne (N. Winther) er meget tilbøielig til — idetmindste har han i visse Tilfælde været det — at appellere til Lagthingets Anskuelse. Folkethinget har oftere med Hensyn til de islandse Anliggender udtalt, at det var ønskeligt endogsaa at tillægge Althinget paa Island en større Indflydelse, end det hidtil har havt, og Folkethinget har hidtil været meget tilbøieligt til at underordne sig Althingets Udtalelser, forsaavidt der her laae Sager til Afgjørelse, som forud havde været behandlede der. Nu have vi her faaet en Sag til Behandling, der har været for i det vestindiske Colonialraad, som omtrent paa samme Maade repræsenterer Dansk-Vestindien som Lagthinget Færøerne og Althinget Island. Hvor der har været en saadan Enstemmighed om et localt Anliggende

og om locale Forholdsregler som den, der i dette Tilfælde har vist sig i det vestindiske Colonialraad, troer jeg ikke man skal forsøge paa at anvende almindelige Retsætninger, eller paa at antcipere de theoretiske Resultater, som maaskee ellers kunne anføres som de rette ved Retsvæsenets Organisation, men derimod henholde sig til, hvad der er udtalt af de Mænd, der ifølge deres hele Stilling ere inde i Forholdene, som vi her i Thinget idethele taget slet ikke kjende til, og hvis Brest og Mangler vi derfor ikke kunne bedømme.

S. Sage: Jeg har ikke ganske kunnet bese den Anskuelse, som Udvalgets Fleertal i denne Sag har udtalt, at det nemlig var ønskeligt ganske at affasse den vestindiske Overret; jeg har imidlertid sluttet mig til det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet, da det muligt er ønskeligt, at Colonialraadet i denne Sag, der som Ministeriet dertil maatte finde sig foranlediget, atter kunde komme til at udtale sig. Jeg troer, at da vi have ordnet Coloniernes Forhold mere og mere derhen, at Colonierne selvstændigt skulle raade i deres egne Anliggender, saa maae vi ogsaa komme dertil, at Vestindien har sin egen Overret. Jo mere Lovgivning bliver lagt i Colonialraadets Haand, desto vigtigere er det, at der er en Overdomstol i Vestindien, som kan haands have de i Vestindien gjældende Love, da de ganske naturligt ville blive mere og mere fremmede for Domstolene i Danmark, saa at Høiesteret kun undtagelsesviis bør komme til at dømme i vestindiske Sager. Jeg troer heller ikke, at den Anskuelse absolut kan gjøres gjældende, at jo flere Dommere der er, desto sikkrere er man paa at faae et retfærdigt Resultat. Jeg skal ikke ved denne Sag gaae nærmere ind paa dette meget væsentlige og interessante Spørgsmaal, de andre Hensyn maae være de afgjørende ved Afstemningen i Sagen. Saa meget troer jeg dog at turde sige til det ærede Medlem fra Færøerne (N. Winther), at han vistnok meget vilde betænke sig paa, dersom Spørgsmaalet angik Færøerne, da at stille sig saaledes, som han her stiller sig med Hensyn til Vestindien. Der som vi kom dertil, at Colonierne i Vestindien,